

Els escrits rebuts per aquesta secció han d'estar degudament identificats amb nom, cognoms, adreça, DNI i un telèfon de contacte i tenir una extensió màxima de 1.000/1.500 caràcters amb espais. Els que no reuneixin aquests requisits no seran publicats. Es donarà preferència de publicació als escrits que facin referència a temes locals i de la comarca.

**RESUM DE LA INDÚSTRIA SURE-
RA A FINALS DEL SEGLE XIX (2)**

Es de ressaltar la disputa que hi havia en aquella època per l'exportació de la matèria primera. El 1892 els andalusos i extremenys, en oposar-se a l'aplicació d'un impost a l'exportació de suro en panes, deien que era perquè els suros que s'exportaven eren únicament de baixa qualitat. Les fàbriques empordaneses només compraven els suros de bona qualitat (trefí, mitja marca, imperial, prim bo, etc.). Això volia dir que els suros no sol·licitats per les fàbriques empordaneses —clases inferiors, rebuig i altres—, sempre quedaven als estocs dels propietaris surers, i es veien obligats a defensar els seus interessos; però els industrials no podien quedar indiferents davant de tanta barrera aranzelària que patien els taps. Ja se sabia que a les fàbriques estrangeres volien suro en panes de totes les qualitats, i, en canvi, obstaculitzaven la importació de taps.

La discussió àmplia, apassionada, del tractat hispano-alemany i la lluita amb altres indústries espanyoles definien una llarga disputa que marcava tota una època. Època feliç que permetia anar a demanar un tractat comercial al so d'orquestrats i xarangues. Però aquestes disputes evidenciaven que la indústria surera mai ha tingut ajuda en les esferes oficials. També va destacar la campanya del patrici Marcial de Trinchera per concertar una lliga duanera hispano-portuguesa, projecte que tampoc va trobar el suport necessari i no va poder realitzar-se. I com a punt final, un benestar, que va augmentar a les acaballes del segle XIX. Va ser així com van viure els nostres avantpassats en la titulada "edat d'or del taper".

ROGELI VANCELLS MOLINAS

**L'ENCAIX S'HA DESENCAIXAT:
EL PACTISME HA MORT**

El 1885 Valentí Almirall dirigia la redacció de la "Memoria en defensa de los intereses morales y materiales de Cataluña", una proposta confederal adreçada al rei Alfons XII, que va fracassar però va encetar un llarg camí en què el catalanisme polític intentarà tossudament el pacte amb Espanya. Veiem el resultat de més d'un segle de cops de porta d'Espanya: Mancomunitat de Cambó, 2a República, Transició, "peix al cove" de Pujol, Estatut de Ma-

ragall, pacte fiscal de Mas i, finalment, l'intent d'acordar una consulta democràtica el passat 8 d'abril al Congreso.

Tots els intents del catalanisme polític de cercar un encaix amb Espanya han fracassat, bé perquè han trobat la resposta violenta d'un cop d'Estat, bé perquè el mateix catalanisme ha preferit un pacte de debilitats que no un conflicte polític. D'Almirall a Mas, la mort del pacte de renúncies (1885-2014).

Ara és el xoc que sempre havia evitat Catalunya, però la societat civil catalana ha obligat la classe política a posar punt i final al pactisme basat en renúncies. Pujol avisa que fa 15 anys que Espanya ja va explicitar que NO volia una entesa amb Catalunya, sinó la seva residualització com a poble i que no hi ha cap indici de voluntat de Madrid de reconduir la relació, i ens diuen: "dentro de 20 años, de todo esto de Cataluña, de la Generalitat y de la lengua, no se acordará nada". És el NO rotund d'Espanya.

El que sí que queda clar a la Catalunya d'abans i després de la negativa del Parlament espanyol és que la pressió i la il·lusió que ha activat en aquest procés es manté i, fins i tot, augmenta.

JOSEP VIADER SERRA

DIVIDEIX I VENCERÀS

Crec que va dir-ho Julio Cèsar o Maquiavel, i és la tècnica més adequada per endur-se'n el gat a l'aigua. No serà Espanya, ni la UE, ni... els que poden impedir que arribat el 9N no es faci la consulta-referendum; sols ho impedirà l'aplicació de la dita als polítics catalans: ...Que Rajoy només vulgui parlar amb Duran i Lleida... que ICV surti amb alguna collonada... que Convergència vulgui retardar la consulta o anar a plebiscitàries... que ERC vulgui prendre la torxa... que la SCUP vulgui passar de tot, que hi hagi l'oferta de Madrid donant quatre calerons a canvi de dignitat... I que passi allò tan típic de nosaltres els catalans: "Tants caps tants barrets" i el personal vagi desembarcant a poc a poc abans del 9N. Pot ser, perduda l'oportunitat històrica de convertir-nos en un País decent, sigui la ciutadania la qui demani responsabilitats als qui hagin traït una il·lusió majorment compartida, enviant-los a l'espai sideral o a l'illa de Robinson Crusoe, perquè aquells capítols s'hagin discutit per veure qui porta el barret més alt. Molts pensariem, de passar això, que el nostre País l'han convertit en "una casa de barrets". Compte!

ANTONI AULET I GARRIGA

**LES DIANES DE
L'ESPANYOLISME: ARTUR
MAS I CARME FORCADELL**
La premsa espanyola, i darre-seu sectors neofranquistes com Manos Limpias, després de dos anys han descobert que l'Assemblea Nacional Catalana (ANC) fa de portaveu i impulsa

el procés sobiranista des de la societat civil.

Si durant molt de temps l'objectiu ha estat el president ARTUR MAS a qui han atacat, menyspreat, difamat i crucificat per destruir la seva imatge pública, ara li toca el torn a l'ANC i la seva presidenta, CARME FORCADELL. El PP va interrogar ARTUR MAS al Parlament sobre si pensava seguir els plans "sediciosos" de l'ANC per proclamar la independència el Sant Jordi del 2015, seguint la proposta del full de ruta que s'ha aprovat a Tarragona i que, a Madrid, se'ls va encendre una llumeta. A més, els aguerrits del neol·lerrouxisme, acusen l'ANC de ser "colpista". És paradoxal que aquells que neguen el dret a votar, malgrat el desig molt

majoritari dels ciutadans, acusin de colpistes els que lluiten per la democràcia.

Ara la diana de l'espanyolisme focalitza les ires en una figura a qui poder desacreditar, la CARME FORCADELL. Les plantofades arriben de tot arreu, de l'ABC a El País passant per La Razón. Tots l'acusen de liderar una mena de cop d'estat perquè el full de ruta recorda una obvietat: que la independència es visualitza amb el control de les fronteres i grans infraestructures... A Manos Limpias li ha faltat temps per denunciar-ho a la justícia. José Antich —exdirector de La Vanguardia— deia a Rac1 que hi ha "membres" del PP que pressionen Gallardón perquè il·legalitzi l'ANC. **MONTSERRAT VIADER RUSCA**

**XERRADA LES ESQUERRES I LA
REPÚBLICA, A L'ACTE D'OPINA-S**

El passat 15 d'abril unes cinquanta persones van assistir a l'acte que va organitzar Opina-S "Les Esquerres i la República", on vam comptar amb la participació de Xavier Marín, director de "l'escola de formació del PSC Xavier Soto". Xavier ens va fer una anàlisi comparativa entre la constitució de la Segona República i la Constitució actual, la qual cosa va demostrar que la Constitució

republicana va anar més enllà en aspectes com el laïcisme, la protecció cap als treballadors i la igualtat. També va haver-hi temps per analitzar les diferències entre les polítiques d'esquerra i de dreta. Després es va obrir un torn de paraules i va haver-hi un debat molt enriquidor. Volem agrair tant a Xavier per la seva participació com a les persones que van assistir a l'acte. / OPINA-S.

Tots per
Sant Feliu

**EL RETARD EN L'ADJUDICACIÓ
PERJUDICA EMPRESES I
FAMÍLIES QUE NO PODEN OBRIR
PER SETMANA SANTA**

L'adjudicació dels serveis de temporada s'ha endarrerit de manera injustificable causant un perjudici irreparable a empreses i famílies que no han pogut obrir per Setmana Santa. Mai el servei de quiosc de gelats, quiosc-bar, lloguer d'hamaques, etc., havia patit un retard que els perjudicava d'una manera tan greu i irreparable. S'ha de tenir en compte que el pla d'usos de les platges va passar pel ple del mes de desembre.

Després d'un llarg i dur hivern, moltes empreses i famílies esperaven poder obrir els seus negocis el "dissabte abans del Diumenge de Rams" tal com marquen les bases del concurs, però no ha estat fins al 21 d'abril que s'ha acabat tot el procés amb l'obertura del darrer sobre dels licitants. I encara el procés administratiu pot

afegir uns dies més de retard.

Queda demostrat, doncs, que la inoperància de CiU i PSC no és innòcua pels ciutadans i empreses de Sant Feliu. El gran nombre de visitants que hem rebut aquests dies a Sant Feliu s'han trobat una ciutat que no estava preparada i no tenia els serveis a punt. Com pensa compensar el govern de Sant Feliu el perjudici causat?

Aquest despropòsit hauria de fer reflexionar CiU i PSC. El retard negligent ha comportat un perjudici directe a empreses, famílies i treballadors. Des de Tots per Sant Feliu pensem que aquest és un molt mal inici de la temporada turística. Reclamem al govern que reaccioni i es posi a treballar per tenir la ciutat a punt i deixi de ser un destorb per a empreses, comerços i treballadors.